

Krameriusovy Císařské král. Vlastenské Noviny.

Roku 1791.

Číslo. 15.

Ve Sobotu

dne 9 Dubna.

Třetí roční běh.

S nejvyššího císařského královského Povolením.

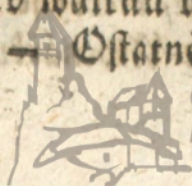
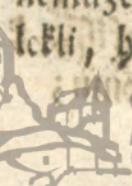
Smíšené válečné zprávy.

Poslední zpráva z Čistova praví, že tam ohromáždění strany gednání o pokog přes celé léto trvati může. Wec sagistě prawdě podobná! poněwadž wi- me, že ono gednání den po dni zaples- tenější gest, a wždy nowé namítají se okolostojícínosti, kterej prostředkujícím dworům mnoho těžkostí působí. Gaš mile Vherstý Wyslanec Pan Hrabě Franz rissel Esterházy do Čistowa přigel, a gemu při shromáždění místo wykazáno, y od něho Turkům oznámeno bylo, že dle směn Vhersteho národu Kaychen- bachské narování žádného místa mji nemůže; Turečtí wyslancy nemalo se lekli, hned téhož dne geli k Ministriim

prostředkujících dworů, a bez pochyby y nich o radu žádali, coby w takowe případnosti bylo zapotřebi činiti.

Dále táž zpráva z Čistowa wvádí w známost, že Ruska gyzda, přessedši Dunag, na 12 hodin cesty tam ofoto střeluge. Pokud tento Rusky lid blíž k Čistowu přigde, gisto gest, že se Čis- towské shromáždění zpět přes Dunag stěhowati musy. Také se slyši, že Rus- ští zplnomocnění Wyslancy do Čistowa přigedau, za galkau wssak přejčau, nez- dokládá se, než to domnění gest, že strže gich přichod w Kaychenbachu vět- něné výminky: "wšeho Turkům po- staupiti, gaš před wálkau bylo, zméz- neny býti mohau. Ostatně při těchto

podotknutých zprávách také se píše, že nyní nově vstavený nevyšší Wezyr Jusuf Bassa při konci vnořa přes Čistow do Ssumly gel, při kterémž přiležílosti wšickni shromáždění Minystrowé genu swau poklonu učinili.

Z této důležitosti, kterýž sine nyní podotkli, příhodně také se píše z Kakaus na den 28 března. Tak se praví: "Dne 22 toho přigel do Wjdne k Anglickému Minystrowi Panu Strattonowi z Londýnu rychlý posel, načež hned pravěný Ministr nevyššímu Banchj-ři Bnjžeti Baunicowi list zaslal, a po obdržené odpovědi téhož rychlého posla do Čistowa wyprawil, genužto také y od nasseho cýsařského dwora list odewzdán byl. Od té doby gde powěst, že Anglický dwúr powolenj dáwa k porwzenj oněch članků, kterěz Anglický w Čistowě pozůstawagjcy Ministr, Rytjě Bayr, před negatým časem zběžně, a čekage, dokudby od geho dwora porwzenj nepřišlo, podepsal. Nimo to také Anglický dwúr, gáž se dále pravj, dáwa k wyrozuměnj, žeby mu wěc welmi milá byla, kdyby cýs. král. dwúr zprostředkowánj mezy Rusy a Turky k sobě přigal, poněwadž Ruská Cýsařowna o prostřednictwí Pruského dwora slyšeti nechce, a tau přjcinau že Londýnský a Berlinský dwúr o tu wěc mezy sebau pracugj."

"Pokud tomu tak gest, gisté ono wšseobecně domněnj porwzeno bude, toz riž že ani Anglický ani Pruský dwúr opravdowě na to nepomyslil, aby Rusům k zastánj Turků wognu wypowědel; než že tito dworowé swými wálečnými příprawami, kterěz se v nich na oko děg, Ruskau Mocnářku odstrassiti chtěli.

Wssak ale Kateřina Druhá, znagie do bre swau moc a prospěch, wšsem takowým weyhrůžkám statečně na odpor se postawila, a nyní gestě blíž k swému vloženému cíli postaupiti může."

"Nynj také gest slyšeti, že w Čistowě Minystrowé prostředkugjcych dworů gístému Ruskému Generálowi přednesli, aby s Turky přjměři učinil, a ztjm k shromážděnj se připogil. Ale gehe odpověd byla krátká, že totiž bez toho on sám nic podobného o swě wůli učiniti nemůže, a druhé že ani o tom k swému dworu zpráwy zaslati nesmj."

Z Bělehradu se píše na den 14ho března: "Coby se w Čistowě dalo, aneb co Rusowé činj, o tom zhola ničeho nesyššime. O nassich sausedjch Turcých dowěděl sme se, že pomalu někdeysšj swě poddané wtiskowati počjnagj. Bassa z Nowého Pazaru, kterýž mezy ostatnjmi Turky náš neybližšj saused gest, pokusyl se před krátkým časem w mnohých Serbských wesnicých, genž w mezeh podlé Požarowického narownánj vložených ležj, platu z hlau žádati. Ša tau přjcinau přišli mnozy Turčej weyberčj do wesnic; poněwadž wssak gim lidé ničeho dáti nechčeli, y sešlo se asy 500 Turků, a pobrali lidem tolik rozličného obilj, cobý ten zadrželý plat, gáž oni myslj, wynássel. Když o tom do Bělehradu přišla zpráwa, na rychlost tři kompanye od Draiského, a dvě kompanye od Bulayského regimentu dostaly poručěnj do Turčských wesnic, genž z hranic a mezy Požarowického narownánj ležj, přes ssance v Bojany Řeky wpadnauti, a též učiniti. Ale nepřišlo k tomu;

tomu; gať mile to Bassa Nowého Pa-
zaru zvěděl, prohlásyl se, že wsecko
nahraditi dyce, když to zplnomocnění
Turcy w ěistowě za spravedliwé v zna-
gji. Kato se náš lid zase zpět nawrátíl.
Zde w Bělehradě po tu chwili ani se
neboj ani nestawj, a oninno, genž o
místě k stawenj žádali, magj oznáměno,
aby gestře za negafy čas trpěliwosti měli.
W Bladowě wssak není tak; na čtyřech
rozých gsau náležitě wystaweny ssance,
a nyní se tam také koly neb palešady
narážegj, tak že toto místo w čas potřeby
a pro příhodu našemu lidu za obranu
slaužití může. Kasse ponůcky neb pa-
trollj po tu chwili až k řece Tymokn
docházegj. Gistý hejtmán od Palfow-
ského regimentu před několika dny, gsau
přewlečen za řeckého kupce, za tři dny
přorád zdržowal se we Widjnu. Tam
odtud přigda, přinesl tu zpráwu, že
w té perwnosti 12 tisíců branného lidu,
a 150 děl pozůstawá; že na břehu Du-
nage ssance postavili, a při nich asy 50
ozbrojených čayek a pramie magj; že
Jusuf Bassa, dostana zemské pečeti, s
neywětšj pompau do Esunly odgel, hned
nato neywětšj částku lodj k Ruscinku za-
slal, a přjměj s Rakauským dworem až
do měsíce srpna prodlaužil; posléz že
tam Turcy šťastného porjizenj a wyge-
dnanj pokoge wůbec žádagj.

3 Syrmie se piše na den 19 března
w tento smysl: "Sami Turcy, genž při-
činau obchodu zhusťa do Pančawy při-
cházej, gsau toho domněn, že narowná-
nj mezy Rakauským a gich dworem blizko
gest, ac z obau stran přjměj na delšj
čas powoleno bylo. Myslj také gestře,
y prawj weřeyně, že ěysar Leopold bez

pochyby něco z wybogowaných zemj po-
drží.

Gest známo, že žádný nerád widj,
aby se kdo geho žádosti na odpor stawěl;
a právě to w té případnosti místo má,
kdykoli o postaupenj Bělehradu slyšime.
Mnozy wssak podle svého domněnjdau
prostřednj cestau, a prawj: "Bělehrad
"bude zbořen, aby přjčinau geho žádná
"wje různice, aneb aspoň tak snadně nez-
"powstala; když přigde k zbořenj, nez-
"bude ani Turkům ani Rakauskému do-
"mu vlastně přináležeti, než oba náro-
"dowě stejným právem budau ho po-
"žjwati. Zde bude hlawnj sklad wseho
"Tureckého y Rakauského zbožj, a od-
"tud kupcy obau národů do ginych ze-
"mí obchod powedau. Mnozy muž
toto domněnjdau pokládá gíž za skutečnan
prawdu; než zdali se ono s tjm, o čemž
se w ěistowě gedná, srownawá, o tom
teprw po čase lépe bude se mocy roz-
mluwiti.

Přjmějme vlastenců zdánj o pokogi a
wálce w přítomném čase. (Toto zdá-
nj bylo nám zasláno na den 27 března
od gistého našeho dobrého přjtele a
Milownjka našeho vlastenského we-
řehného listu. Abychom se nezdali,
že gen pero dle své hlawnj nastrojime,
a brzy něco o wálce, a zase o pokogi
pišeme; tedh nechť nám wolno gest
také y gineho myslinay w té důležito-
sti wůbec oznámiti.) Tato gsau slo-
wa našeho milého Přjtele:

"Wáše Nowiny dne 19 března
k nám wyslané mnohých vlastenců po-
řěšily, mnohé zarmančily, když prawjste:
"že podle listu z ěistowa, a zpráwy z

Kakaus Turcy nevstále na tom stoji, aby jim náš dwůr wsecky ty země nazvrátil, kteréž wybogowal, a kteréž oni před wálkau požjwali. Ehož immož zde považujce, saudi a těš se, že na ten způsob předce jen brzký pokog následowati musy. Oni swadostj prawj: "Cýsar Leopold, pokoge milownjš, wj dobře, že má w swých zemjch drahotu; pozoruge welikých nákladů k wálce potřebných, a nechce stžiti swých poddaných welikými daněmi, anobř bledj, by wsecky své wěrné poddané šťastně učinil, a gich mimio to před mečem nepřátelstwj zachránil. Tent gest vmysl našeho dobrotiwého Cýsare." K tomu wřádj oninno pokoge žádostiwj ono state přjflowj: *Melior certa pax, quam incerta victoria*; Prospěšnějšj gest gich pokog, než negisté wjtěštwwj. — Wsssem, odpowjdagj gich, od dáwných časů stáležo pokoge žádáme wssični, zwlášť s auhlawnjm nepřjtelem celého křesťanstwa Turcem. Alež kdy k takowému žádanému stálemu pokogi přjgdeme, gestliže ne nynj? Nynj když tak říkajce wjtěštwwj nad Turcem w rukau máme; když dwůr Kakauský a Ruský w takowé přátelstwo wessj, že gich nižádná praktyka a polityka cizych mocností od sebe odlaučiti nemůže; když obau těchto dworů Wůdcowé newyprawenau wdatnostj a hrdinstwjim se střwj, y gináf Mocnárům swým neywěrnějšj gsau; když obě wogřta proti nepřátelům gako lwomé bogugj; a když posléz nesprawedliwé od Turků křesťanským Wloznárům odgaté země zase nynj spravedliwé dobyté w rukau swých máme, a Turek nepřjtel náš tak welice na hlavu

porážen gest, že sám o swém budawcým zmocněnj se pochybuge. Kdy k takowému žádanému s Turcem stálemu pokogi přjgdeme? gestliže ne nynj, tedy zagisté nřkdy! Nebo Turek, pokudby se s njm na ten způsob pokog zawřel, by mu wsecky wybogowané země nawraceny byly, w tom pokogi staly nebude; gcho hrdost zegme se w něm, a když se zmocnj, pamětliw gsa na nestřastnau wálku tuto, zase proti swým předesslým nepřátelům powstane. A pakli nebude toho dobrého přátelstwa, gakež nynj gest mezy Ruským a Kakauským dworem, těch hrdinných a wěrných Wůdců, tak statečného a wálkám obwyklého lidu; y zdali potom snadněgi nebude mocy swj tčyti, a na nasse porouky konečnau záhubu wwaliti? Poohlědněme se na předesslé časy, progdeme přjběhy mezy njmi a Rusy, a pak zwjme, co Turecká hrdost může, a gak na nižádné smlauwy a záwazky wázati se nechce. Y sám Kakauský dwůr toho zakusyl, gak se genu přjmeně a zawřené smlauwě křiwda stala. — Lépegiby tedy bylo — pakli předce Turecký dwůr na tom státi bude, aby se mu wsecky přwé od něho nesprawedliwé vžjwané země wrátily — y w tomto gestlité roce proti němu statečně bogowati, z Ewropy geg docela wypuditi, a na ten způsob stály pokog wygednati. Že pak tato žádost nasse nesprawedliwá není, považme předesslého zlého, a přjhljdněme k budawcým dobrému, a pak shledáme, že ta žádost na dobrém grunťu založena gest; zwlášť poněwadž wjme, že oba dworowé, Ruský a Kakauský, náklad mnoho millionů zlatých na wybogowaní těchto zemj wedli, a něko-